

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Grenville Hampshire

Strona pozwana: Board of the Pension Protection Fund

przy udziale: Secretary of State for Work and Pensions

Sentencja

- 1) Wykładni art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy dokonywać w ten sposób, że w wypadku niewypłacalności pracodawcy każdy konkretny pracownik musi otrzymać świadczenia emerytalne odpowiadające co najmniej połowie wartości uprawnień nabytych w ramach dodatkowego pracowniczego programu emerytalnego.
- 2) W okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym art. 8 dyrektywy 2008/94 jest bezpośrednio skuteczny, skutkiem czego konkretny pracownik może powołać się na ten artykuł przed sądem krajowym w celu zakwestionowania decyzji podmiotu takiego jak Board of the Pension Protection Fund (zarząd funduszu ochrony emerytur, Zjednoczone Królestwo).

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky – Republika Czeska) – Catlin Europe SE / O.K. Trans Praha spol. s r.o.

(Sprawa C-21/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 – Doręczenie nakazu zapłaty wraz z pozwem o wydanie nakazu – Brak tłumaczenia pozwu o wydanie nakazu – Europejski nakaz zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona – Wniosek o ponowne zbadanie nakazu po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu – Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Stosowanie – Artykuł 8 i załącznik II – Poinformowanie adresata o przysługującym mu prawie do odmowy przyjęcia doręczanego nieprzetłumaczonego dokumentu wszczynającego postępowanie – Brak standardowego formularza – Konsekwencje]

(2018/C 399/08)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Catlin Europe SE

Strona przeciwna: O.K. Trans Praha spol. s r.o.

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty i rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty, podczas gdy dołączony do niego pozew o wydanie nakazu zapłaty nie został sporządzony w języku, który on rozumie, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język, czego wymaga art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, pozwany musi zostać należycie poinformowany, za pośrednictwem standardowego formularza z załącznika II do rzonego rozporządzenia, o przysługującym mu prawie odmowy przyjęcia spornego dokumentu.

W przypadku niedochowania owego wymogu formalnego konwalidacji uchybienia proceduralnego należy dokonać zgodnie z przepisami ostatniego z wymienionych rozporządzeń poprzez przekazanie zainteresowanemu standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rzeczonego rozporządzenia.

W tej sytuacji, ze względu na nieprawidłowość proceduralną mającą wpływ na doręczenie europejskiego nakazu zapłaty wraz z pozwem o jego wydanie, nakaz ten nie staje się wykonalny, a termin wyznaczony pozwanemu do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna swojego biegu, tak iż art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006 nie znajduje zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Fundo de Garantia Automóvel / Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Sprawa C-80/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywa 72/166/EWG – Artykuł 3 ust. 1 – Druga dyrektywa 84/5/EWG – Artykuł 1 ust. 4 – Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia – Pojazd zaparkowany na terenie prywatnym – Przysługujące instytucji odszkodowawczej prawo do wystąpienia z roszczeniem przeciwko właścicielowi nieubezpieczonego pojazdu)

(2018/C 399/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fundo de Garantia Automóvel

Strona pozwana: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, zmienionej dyrektywą 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych jest obowiązkowe, gdy dany pojazd jest w dalszym ciągu zarejestrowany w państwie członkowskim i jest zdolny do jazdy, lecz w związku z decyzją jego właściciela, który nie ma już zamiaru go prowadzić, pozostaje zaparkowany na terenie prywatnym.
- 2) Artykuł 1 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, zmienionej dyrektywą 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które przewidują, że instytucja wskazana w tym przepisie ma prawo wystąpić z roszczeniem nie tylko przeciwko osobie odpowiedzialnej lub osobom odpowiedzialnym za spowodowanie wypadku, ale również przeciwko osobie, która podlegała obowiązkowi zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdu, który spowodował szkody podlegające naprawieniu przez tę instytucję, lecz nie zawarła w tym celu umowy, nawet jeśli osoba ta nie ponosi odpowiedzialności cywilnej za wypadek, w ramach którego wystąpiły te szkody.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.